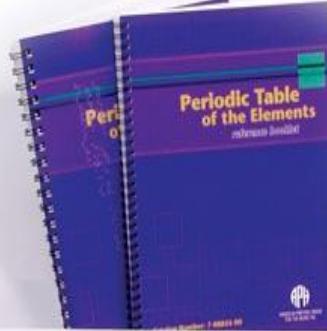

جدول تناوبی عناصر

PERIODIC TABLE OF THE ELEMENTS

1	H		2																		18
3	Li	4	Be																		He
5	Na	Mg		3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17		18	
6	K	Ca	Sc	Ti	V	Cr	Mn	Fe	Co	Ni	Cu	Zn	Ga	Ge	As	Se	Br		Kr		
7	Rb	Sr	Y	Zr	Nb	Mo	Tc	Ru	Rh	Pd	Ag	Cd	In	Sn	Sb	Te	I	Xe			
8	Cs	Ba		72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	Rn		
9	Fr	Ra		104	105	106	107	108	109	110	111	112	113	114	115	116	117	118	Uuo		
10	Rf	Db	Sg	Bh	Hs	Mt	Ds	Rg	Uub	Uut	Uuq	Uup	Uuh	Uus							
11	Lanthanoids	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71					
12	Actinoids	88	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100	101	102	103					
13	Ac	Th	Pa	U	Np	Pu	Am	Cm	Bk	Cf	Es	Fm	Md	No	Lr						

جدول تناوبی

حدود پانزده میلیارد سال پیش با انفجار بزرگ (BIG BANG) جهان بوجود آمد. جهانی که در ابتدا بسیار داغ بود (K 10^7) اجازه به هم پیوستن ذرات اتم و ایجاد اتمها را نمی داد اما کم کم اتم های اولیه که بیشتر شامل هیدروژن (٪.۸۹) و هلیم (٪.۱۱) بودند تشکیل شدند که با سرد شدن تدریجی دمای جهان و به هم پیوستن این اتمها به هم و ایجاد سحابی ها و ستاره ها این اتمها در واکنشهای هم جوشی با آزاد کردن مقادیر بسیار زیادی انرژی به عناصر سنگین تر تبدیل شدند.

از چند قرن پیش که کم کم بشر عناصر را شناخت و تعداد عناصر شناسایی شده افزایش یافت نیاز به طبقه بندی آنها احساس گردید به طوری که در ابتدا عناصر را به دو دسته فلزات و نافلزات تقسیم بندی نمودند و بعد بر اساس ترکیباتی که تشکیل می دادند آنها را تقسیم بندی کردند.

در سال ۱۸۶۹ دیمیتری مندلیف عناصر (۶۰ عنصر شناخته شده آن روز) را بر اساس جرم اتمی طبقه بندی نمود و مشاهده کرد که عناصر با خصوصیات یکسان در کنار هم قرار گرفتند. او همچنین از روی این جدول توانست وجود بعضی از عناصر را که تا آنروز کشف نشده بود حدس بزند.

جدول تناوبی امروزی

در جدول تناوبی که امروزه ما می بینیم ساختار کلی همان است که در جدول مندلوف وجود داشت ، اما عناصر به جای جرم اتمی بر اساس عدد اتمی در جدول قرار می گیرند.

ردیف های افقی جدول **تناوب** و ردیف های عمودی آن **گروه** نامیده می شود، و عناصر بر اساس **اربیتالی** از آن ها که آخرین

الکترون اتم در آن جا گرفته است به چهار بلوک **S** و **p** و **d** و **f** طبقه بندی می شوند. عناصر دو بلوک **S** و **p** عناصر اصلی،

عناصر بلوک **d** عناصر واسطه و عناصر بلوک **f** لantanیدها و aktinیدها می باشند.

شماره گذاری گروه ها از یک تا ۱۸ و شماره گذاری تناوب ها از یک تا ۷ می باشد.

جدول تناوبی عناصر شیمیایی نمایشی از عناصر شیمیایی است که براساس ساختار **الکترونی** مرتب شده است، بطوری که

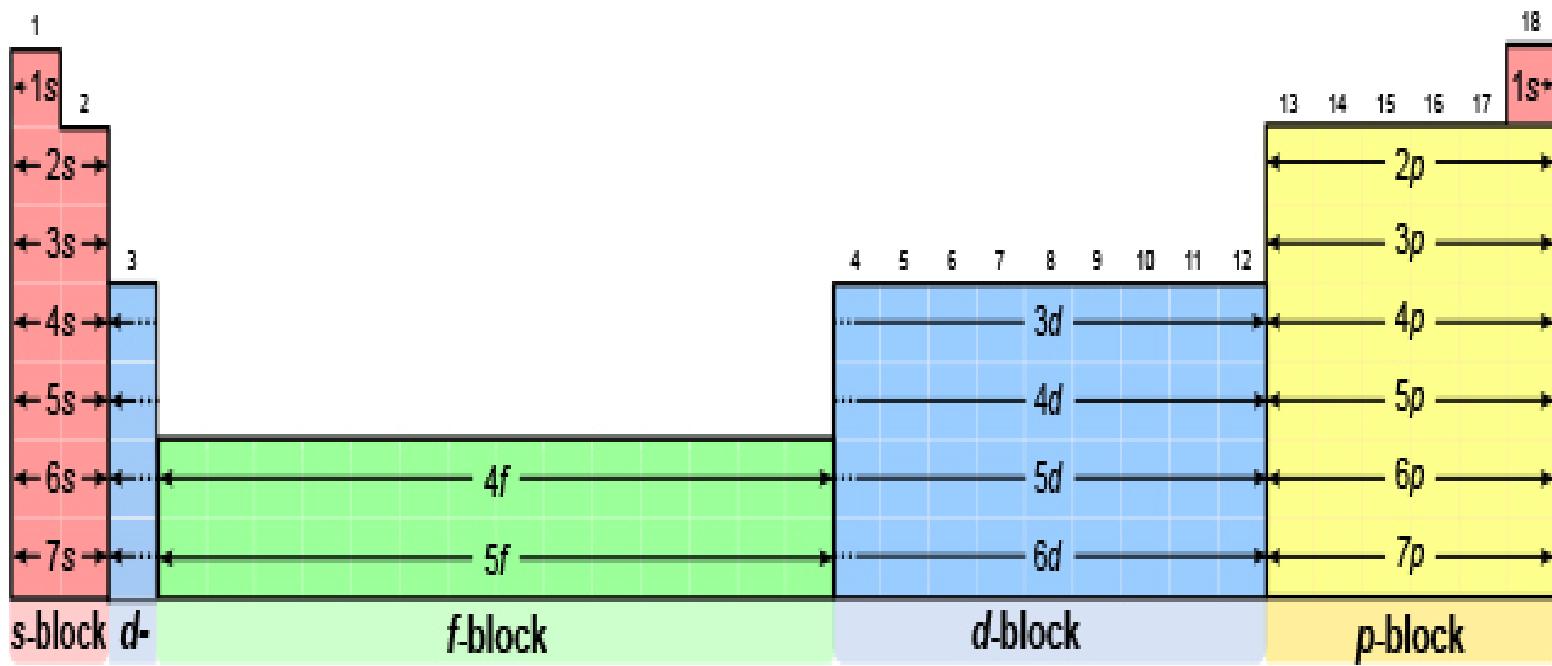
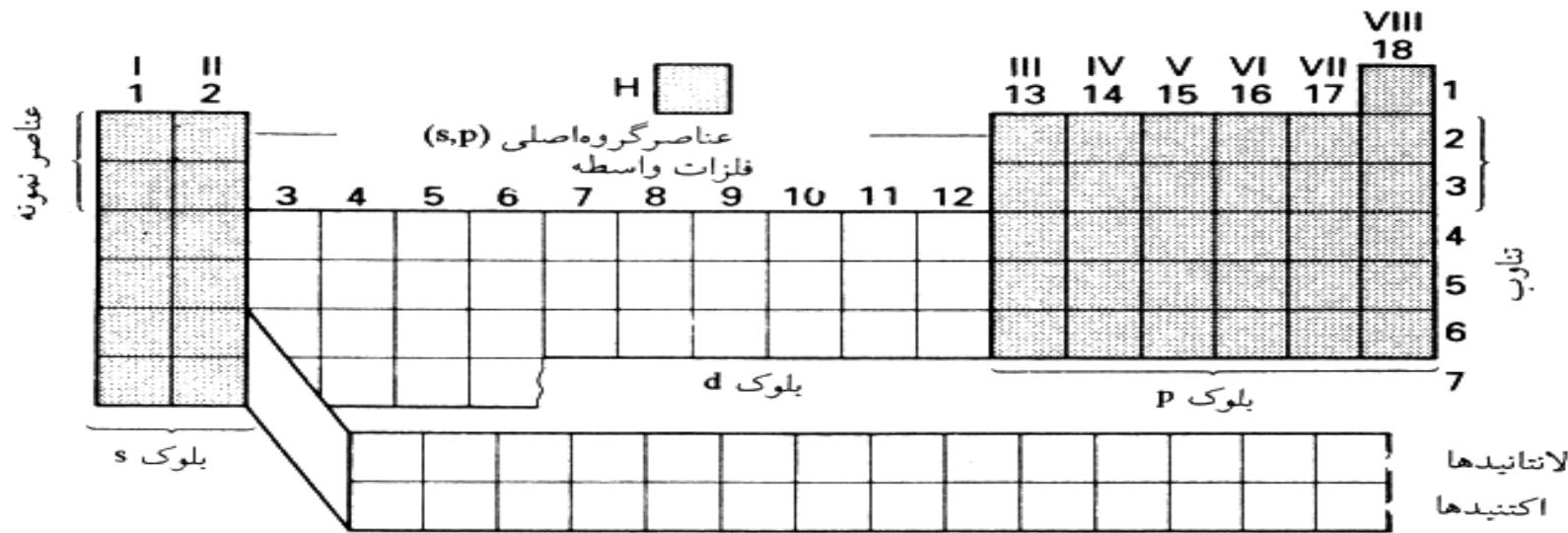
بسیاری از خواص شیمیایی بصورت منظم در طول جدول تغییر نماید. جدول اولیه بدون اطلاع از ساختار داخلی اتم ها ساخته

شد: اگر عناصر را بر حسب جرم اتمی آنها مرتب نمائیم، و آنگاه نمودار خواص معین دیگر آنها را بر حسب جرم اتمی رسم

نماییم، میتوان نوسان یا تناوب این خواص را بصورت تابعی از **جرم اتمی** مشاهده نمود. اولین کسی که توانست این نظم را

مشاهده نماید، یک شیمیدان آلمانی به نام **Johann Wolfgang Doberiner** بود. او متوجه تعدادی تثلیث از عناصر مشابه

: شد

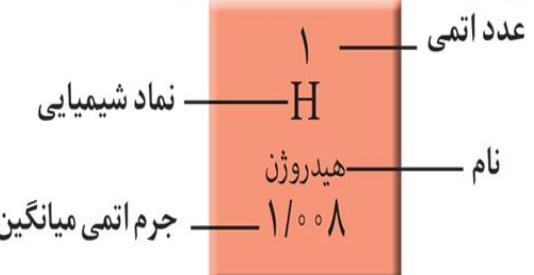
نمونه تثیت ها

عنصر	جرم اتمی	چگالی	عنصر	جرم اتمی	چگالی	عنصر
Cl	35.5	1.56 g/L	Ca	40.1	1.55 g/cm ³	
Br	79.9	3.12 g/L	Sr	87.6	2.6 g/cm ³	
I	126.9	4.95 g/L	Ba	137	3.5 g/cm ³	

و به دنبال او، شیمیدان انگلیسی John Alexander Reina Newlands متوجه گردید که عناصر از نوع مشابه در **فاصله‌های هشت تایی** یافت می‌شوند، که آنها را با نت‌های هشتگانه موسیقی شبیه نمود، هرچند که قانون نت‌های او مورد تمسخر معاصرین او قرار گرفت. سرانجام شیمیدان آلمانی Lothar Meyer و شیمیدان روسی Dmitry Ivanovich تقريباً بطور همزمان اولین جدول تناوبی را، با مرتب نمودن عناصر بر حسب جرمشان، توسعه دادند (ولی مندلیف تعداد کمی از عناصر را خارج از ترتیب صریح جرمی، برای تطابق بهتر با خواص همسایگانشان رسم نمود - این کار بعدها با کشف ساختار الکترونی عناصر در اواخر قرن نوزدهم و اوایل قرن بیستم توجیه گردید). فهرست عناصر بر اساس نام، علامت اختصاری و **عدد اتمی** موجود می‌باشد. شکل زیر جدول تناوبی عناصر شناخته شده را نمایش میدهد. هر عنصر با عدد اتمی و علامتهای شیمیایی. عناصر در یک ستون (**گروه**) از لحاظ شیمیایی مشابه می‌باشند.

جدول دوره‌ای عنصرها

۱	H	هیدروژن ۱,۰۰۰۸	۲	He	هیلیم ۴,۰۰۳
۲	Li	لیتیم ۶,۹۴	۴	Be	بریلیم ۹,۰۱
۱۱	Na	سدیم ۲۲,۹۹	۱۲	Mg	مگزین ۲۴,۳۱
۱۹	K	پتاسیم ۳۹,۱۰	۲۰	Ca	کلسیم ۴۰,۰۸
۳۷	Rb	روبیدیم ۸۵,۴۷	۲۸	Sr	استرانسیم ۸۷,۶۲
۵۵	Cs	سزیم ۱۳۲,۹	۵۶	Ba	باریم ۱۳۷,۳
۸۷	Fr	فرانسیم [۲۲۳]	۸۸	Ra	رادیم [۲۲۶]
۵۷	La	لاتان ۱۳۸,۹۰	۵۸	Ce	سریم ۱۴۰,۱۰
۸۹	Ac	اکتینیم [۲۲۷]	۵۹	Pr	پراپتوسودیمیم ۱۴۰,۹۰
۹۰	Th	توریم ۲۲۲,۰۰	۶۰	Nd	نئوڈیمیم ۱۴۴,۲۰
۹۱	Pa	پروتاکتینیم ۲۳۱,۰۰	۶۱	Pm	پرووتیم [۱۴۵]
۹۲	U	اورانیم ۲۳۸,۰۰	۶۲	Sm	ساماریم ۱۵۰,۴۰
۹۳	Np	نیپوتونیم [۲۳۷]	۶۳	Eu	اوروبیم ۱۵۲,۰۰
۹۴	Pu	پلوتونیم [۲۴۴]	۶۴	Gd	گادولینیم ۱۵۷,۳۰
۹۵	Am	امریسیم [۲۴۳]	۶۵	Tb	تربیم ۱۵۸,۹۰
۹۶	Cm	کوریم [۲۴۷]	۶۶	Dy	دیسپروزیم ۱۶۲,۵۰
۹۷	Bk	برکلیم [۲۴۷]	۶۷	Ho	هوولیم ۱۶۴,۹۰
۹۸	Cf	کالیفرنیم [۲۵۱]	۶۸	Er	اریم ۱۶۷,۳۰
۹۹	Es	اینشتینیم [۲۵۲]	۷۰	Tm	تولیم ۱۶۸,۹۰
۱۰۰	Fm	فرمیم [۲۵۷]	۷۱	Yb	ایتریم ۱۷۳,۰۰
۱۰۱	Md	مندلیم [۲۵۸]	۷۲	No	نوبلیم [۲۵۹]

کد رنگ برای اعداد اتمی :

عناصر شماره گذاری شده با رنگ آبی ، در دمای اتاق مایع هستند؛

عناصر شماره گذاری شده با رنگ سبز ، در دمای اتاق بصورت گاز می باشند؛

عناصر شماره گذاری شده با رنگ سیاه، در دمای اتاق جامد هستند .

عناصر شماره گذاری شده با رنگ قرمز ترکیبی بوده و بطور طبیعی یافت نمی شوند(همه در دمای اتاق جامد هستند .).

عناصر شماره گذاری شده با رنگ خاکستری ، هنوز کشف نشده‌اند (و بصورت کم رنگ نشان داده شده‌اند تا گروه شیمیایی را
که در آن قرار می گیرند، مشخص نماید).

تعداد لایه الکترون در یک اتم تعیین کننده ردیفی است که در آن قرار می‌گیرد. هر لایه به زیرلایه‌های متفاوتی تقسیم می‌شود، که هر اندازه عدد اتمی افزایش می‌یابد، تعداد این زیرلایه‌ها ممکن است افزایش یابد. این لایه‌ها به ترتیب زیرهستند:

1s				
2s		2p		
3s		3p		
4s	3d		4p	
5s	4d		5p	
6s	4f	5d		6p
7s	5f	6d		7p
8s	5g	6f	7d	8p
...				

براساس ساختار جدول ، از آنجائیکه الکترونهاي خارجي ترین لایه، خواص شیمیایی را تعیین مینمایند، این لایه ها در میان گروهای یکسان مشابه اند. عناصر هم‌جوار با یکدیگر در یک گروه، علیرغم اختلاف مهم در جرم، دارای خواص فیزیکی مشابه میباشند . عناصر هم‌جوار با یکدیگر در یک ردیف دارای جرم های مشابه ولی خواص متفاوت میباشند .

برای مثال، عناصر بسیار نزدیک به نیتروژن (N) در ردیف دوم کربن (C) و اکسیژن (O) میباشند. علیرغم تشابه آنها در جرم (که بصورت ناچیزی در واحد جرم اتمی تفاوت دارند)، دارای خواص بینهایت متفاوتی هستند، همانطور که با بررسی فرمehا دیگر میتوان ملاحظه نمود: اکسیژن دو اتمی یک گاز است که سوختن را تشدید می نماید، نیتروژن دو اتمی یک گاز است که سوختن را تشدید نمی کند، و کربن یک جامد است که میتواند سوزانده شود (بله، میتوان الماس را سوزاند .

در مقایسه، عناصر بسیار نزدیک به کلر (Cl) در گروه یکی مانده به آخر در جدول «هالوژنها (فلوئور F) و برم (Br) میباشند. علیرغم تفاوت فاحش جرم آنها در گروه، فرمehای دیگر آنها دارای خواص بسیار مشابه میباشند: آنها بسیار خورنده (بدین معنی که تمایل خوبی برای ترکیب با فلزات، برای تشکیل نمک ها هستند. کلر و فلوئور گاز هستند، در حالیکه برم یک مایع با تبخیر بسیار کم میباشد؛ کلر و برم بسیار رنگی هستند.

چگونه از جدول تناوبی استفاده نمائیم؟

یک جدول تناوبی می‌تواند شامل اطلاعات متفاوت و متنوعی باشد که بسته به نوع کاربردی که از آن متصور است طراحی می‌شود، در یک جدول معمولی می‌توان علامت اختصاری عناصر، عدد اتمی و جرم اتمی آنها را یافت. همچنین از روی گروهی که آن عنصر به آن وابسته است خصوصیات شیمیایی آنرا حدس زد.

مثلا در گروه ۱ که فلزات قلیایی جای دارند عناصر وابسته به آن فلزاتی هستند به شدت واکنش پذیر که در طبیعت بطور خالص یافت نمی‌شوند و برای تهییه آنها معمولاً از روش‌های مشکل الکترولیز استفاده می‌شود که در این روشها ممکن است از نمک هالوژن مذاب آنها استفاده کنند. این فلزات با آب به شدت واکنش پذیرند و تعدادی از آنها در واکنش با آب تولید مقادیر زیادی حرارت و گاز هیدروژن می‌کنند که گاز تولید شده در اثر حرارت آتش می‌گیرد و واکنش با شعله همراه خواهد بود.

همانطور که می بینید یک گروه بندی ساده خواص بسیار زیادی از مواد را در اختیار ما قرار داد.

در بعضی جدولهای تناوبی نام انگلیسی عنصر مورد نظر و (یا) آرایش الکترونی عنصر آن نیز نمایش داده شده است. بعضی از آنها شامل نیمه عمر عناصر رادیو اکتیو هستند، بعضی ممکن است شکل بلوری نقطه ذوب و جوش و خواص دیگر فیزیکی عنصر را به همراه داشته باشند.

در این قسمت یک جدول تناوبی کامل قرار داده شده است که با کلیک بر روی هر عنصر می توانید خصوصیات آنرا مشاهده کنید.

یک گروه جدول تناوبی ستون عمودی در جدول تناوبی است که شامل چندین عنصر می شود. در جدول تناوبی استاندارد هجده گروه وجود دارد.

در گذشته گروههای جدول را بر اساس تشابه خواص عناصر آن گروه به یکدیگر ساختند، در حالی که در شیمی جدید نظم گروهها را بر اساس آرایش آخرین لایه الکترون اتم عناصر آن گروه می دانند.

شماره گروه‌ها:

برای شماره‌بندی گروه‌ها سه راه وجود دارد: راه اول استفاده از اعداد هندی-عربی است و دو راه دیگر استفاده از اعداد رومی. در گذشته هم برای نامگذاری گروه‌ها از اعداد رومی استفاده می‌شده‌است، اما استفاده از اعداد عربی توسط آیوپاک برای از بین بردن اشتباهات پیشنهاد شده‌است.

برای نامگذاری گروه‌ها از ترکیب اعداد رومی با حروف انگلیسی A و B استفاده می‌شود به طوری که در سیستم قدیمی آیوپاک از حرف A برای ذکر عناصر سمت چپ جدول و از حرف B برای ذکر عناصر سمت راست جدول استفاده می‌شود در حال که در سیستم CAS از حرف A برای ذکر عناصر گروه‌های اصلی و از حرف B برای ذکر عناصر واسطه استفاده می‌شود. این نوع نام‌گذاری بیشتر در اروپا استفاده می‌شود، در حالی که سیستم جدید آیوپاک سعی در برطرف کردن اشتباهات دارد. گروه‌های جدول تناوبی عبارتند از (در پرانتز به ترتیب نام‌های سیستم قدیمی در اروپا و امریکا نوشته شده‌است):

عناصر واسطه

گروه ۱ (IA,IA): فلزات قلیایی
گروه ۲ (IIA,IIA): فلزات قلیایی خاکی

گروه ۳ (IIIA,IIIB)
گروه ۴ (IVA,IVB)
گروه ۵ (VA,VB)
گروه ۶ (VIA,VIB)
گروه ۷ (VIIA,VIIIB)
گروه ۸ (VIII)
گروه ۹ (VIII)
گروه ۱۰ (VIII)

گروه ۱۱ (IB,IB): فلزات مسکوک (این نام توسط آیوپاک پیشنهاد نشده است)

گروه ۱۲ (IIB,IIB):
گروه ۱۳ (IIIB,IIIA): گروه بور
گروه ۱۴ (IVB,IVA): گروه کربن
گروه ۱۵ (VB,VA): گروه نیتروژن
گروه ۱۶ (VIB,VIA): گروه کاکوژن ها
گروه ۱۷ (VIIB,VIIA): گروه هالوژن ها
گروه ۱۸ (۰): گازهای نجیب

مندلیف و لوtar میردر مورد خواص عنصرهاو ارتباط انها بررسی های دقیق تری انجام دادند و در سال ۱۸۶۹م به این نتیجه رسیدند که خواص عنصرها تابعی تناوبی از جرم انهاست. به این معنا که اگر عنصرها را به ترتیب افزایش جرم اتمی مرتب شوند نوعی تناوب در انها اشکار میگردد و پس از تعداد معینی از عنصرها عنصرهایی با خواص مشابه خواص پیشین تکرار می‌شوند.

مندلیف در سال ۱۸۶۹ بر پایه‌ی قانون تناوب جدولی از ۶۳ عنصر شناخته شده‌ی زمان خود منتشر کرد. در فاصله‌ی بین سالهای ۱۸۶۹ تا ۱۸۷۱ مندلیف هم مانند لوtar میر با بررسی خواص عنصرها و ترکیب‌های انها متوجه شد که تغییرهای خواص شیمیایی عنصرها مانند خواص فیزیکی انها نسبت به جرم اتمی روند تناوبی دارد. از این رو جدول جدیدی در ۸ ستون و ۱۲ سطر تنظیم کرد. او با توجه به نارسایی‌های جدول نیو لندز و لوtar میر و حتی جدول قبلی خود جدولی تقریباً بدون نقص ارایه داد که فراگیر و ماندنی شد.

شاهکارهای مندلیف در ساخت شهرگ عناصر:

روابط همسایگی: دانشمندان پیش از مندلیف در طبقه بندی عناصر هر یک را جداگانه و بدون وابستگی به سایر عناصر در نظر می گرفتند. اما مندلیف خاصیتی را کشف کرد که روابط بین عناصرها را به درستی نشان میداد و آن را پایه تنظیم عناصر قرار داد.

وسواس وی: او برخی از عناصر را دوباره بررسی کرد تا هر نوع ایرادی را که به نادرست بودن جرم اتمی از بین ببرد. در برخی موارد به حکم ضرورت اصل تشابه خواص در گروهها را بر قاعده افزایش جرم اتمی مقدم شمرد.

واحدهای خالی: در برخی موارد در جدول جای خالی منظور کرد یعنی هر جا که بر حسب افزایش جرم اتمی عناصر باید در زیر عنصر دیگری جای می گرفت که در خواص به ان شباهتی نداشت این مکان را خالی می گذاشت و آن عنصر را در جایی که تشابه خواص رعایت میشد جای داد. این خود به پیش بینی تعدادی از عناصرهای ناشناخته منتهی شد.

استقبال از ساکنان بعدی: مندلیف با توجه به موقعیت عنصرهای کشف نشده و با بهره‌گیری از طبقه بندی دوبرایز توانست خواص انها را پیش‌بینی کند. برای نمونه مندلیف در جدولی که در سال ۱۸۶۹ تنظیم کرده بود مس و نقره و طلا را مانند فلزی قلیایی در ستون نخست جا داده بود اما کمی بعد عناصر این ستون را به دو گروه اصلی و فرعی تقسیم کرد. سپس دوره‌های نخست و دوم و سوم هر یک شامل یک سطر و هر یک از دوره‌های چهارم به بعد شامل دو سطر شده و به ترتیب از دوره‌های چهارم به بعد دو خانه اول و شش خانه آخر از سطر دوم مربوط به عناصر اصلی آن دوره و هشت خانه باقی مانده‌ی سطر اول و دو خانه اول سطر دوم مربوط به عناصر فرعی بود

ساخت واحد مسکونی هشتم: مندلیف با توجه به این که عناصر اهن و نیکل و روتنینیم و رو دیم و پالادیم و اسمیم وایریدیم و پلاتینخواص نسبتاً با یکدیگر دارند این عناصر را در سه ردیف سه تایی و در ستون جداگانه‌ای جای داد و به جدول پیشین خود گروه هشتم اهم افزود. در آن زمان گازهای نجیب شناخته نشده بود از این رودر متن جدول اصلی مندلیف جایی برای این عناصر پیش‌بینی نشد. پس از آن رامسی و رایله در سال ۱۸۹۴ گاز ارگون را کشف کردند و تا سال ۱۹۰۸ م گازهای نجیب دیگر کشف شد و ظرفیت شیمیایی آنها در نظر گرفته شدو به گازهای بی اثر شهرت یافتند.

آسانسور مندلیف به سوی آسمان شیمی: جدول مندلیف در تنظیم و پایدار کردن جرم اتمی بسیاری از موارد مندلیفنا درست بودن جرم اتمی برخی از عناصر را ثابت و برخی دیگر را درست کرد. جدول تناوبی نه تنها به کشف عنصرهای ناشناخته کمک کرد بلکه در گسترش و کامل کردن نظریه‌ی اتمی نقش بزرگی بر عهده داشت و سبب اسان شدن بررسی عناصر و ترکیب‌های انها شد.

مجتمع نیمه تمام:

جدول تناوبی با نارسایی هایی همراه بود که عبارتند از:

- ۱- جای هیدروژن در جدول بطور دقیق مشخص نبود. گاهی ان را بالا گروه فلزهای قلیایی و گاهی بالای گروه های گروه هالوژن ها جا میداد.
- ۲- در نیکل و کبات که جرم اتمی نزدیک به هم دارند خواص شیمیایی متفاوت است و با پایه قانون تناوبی ناسازگاری دارد.
- ۳- کبات را پیش از نیکل و همچنین تلور را پیش از ید جای داد که با ترتیب صعودی جرم اتمی هم خوانی نداشت. با پیش رفت پژوهش ها و با کشف پرتوایکس و عنصرها بررسی دقیق طیف انها عدد اتمی کشف و اشکار شد و عناصر بر حسب افزایش عدد اتمی مرتب و نارسایی های جزئی موجود در جدول مندلیف از بین رفت. زیرا تغییرات خواص عناصر نسبت به عدد اتمی از نظم بیشتری برخوردارست تا جرم اتمی انها.
- ۴- سال پس از نشر جدول مندلیف بوابو در ات به روش طیف نگاری اکا الومینیوم را کشف کرد و گالیم نامید و ۴ سال بعد نیلسون اکا بور را کشف کرد و اسکاندیم نامید و هفت سال بعد ونیکلر هم اکا سیلسیم را از راه تجربه طیفی کشف کرد و ان را ژرمانیم نامید.

تغییرات خواص عناصر در دوره ها و گروههای جدول:

- ۱- تغییرات شعاع اتمی: در هر گروه با افزایش عدد اتمی شعاع اتمی افزایش می یابد و در هر دوره با افزایش عدد اتمی شعاع اتمی به تدریج کوچکتر می گردد.
- ۲- تغییرات شعاع یونی: شعاع یون کاتیون هر فلز از شعاع اتمی ان بزرگتر است. به طور کلی تغییرهای شعاع یونی همان روند تغییرات شعاع اتمی است.
- ۳- تغییرات انرژی یونش: در هر دوره با افزایش عدد اتمی انرژی یونش افزایش می یابد و در هر گروه با افزایش لایه های الکترونی انرژی یونش کاهش می یابد.
- ۴- تغییرات الکترون خواهی: در هر دوره با افزایش عدد اتمی انرژی الکترونخواهی افزایش می یابد و در هر عدد اتمی اصولاً انرژی الکترون خواهی از بالا به پایین کم می شود.
- ۵- تغییرات الکترونگاتیوی: در هر دوره به علت افزایش نسبتاً زیاد شعاع اتمی الکترونگاتیوی عناصر کم میشود و در هر دوره به علت کاهش شعاع اتمی الکترونگاتیوی عناصر افزایش می یابد.
- ۶- تغییر تعداد الکترونهای لایه ظرفیت عدد اکسایش: در هر دوره از عنصری به عنصر دیگریک واحد به تعداد الکترون های ظرفیت افزوده میشود و تعداد این الکترونها و عدد اکسایش در عنصرهای هر گروه با هم برابرند.

۷- تغییرات پتانسیل الکتروودی: در ازای هر دوره با افزایش عدد اتمی توانایی کاهندگی عنصرها کاهش می یابد و توانایی اکسیدکنندگی انها افزایش می یابد. از این رو فلزهایی که در سمت چپ دوره‌ها جای دارند خاصیت کاهندگی و نا فلزهایی که در سمت راست دوره‌ها جای دارند توانایی اکسیدکنندگی دارند. در موردعناصر یک گروه توانایی اکسید-کنندگی با افزایش عدد اتمی و پتانسیل کاهش می یابد.

۸- تغییرات توانایی بازی هیدروکسید: توانایی بازی هیدروکسید عناصر در گروهها از بالا به پایین افزایش می یابد اما در دوره از سمت چپ به راست رو به کاهش است.

۹- تغییرات دما و ذوب یا جوش: در هر دوره دمای ذوب و جوش تا اندازه‌ای به طور تناوبی تغییر می‌کند ولی این روند منظم نیست و در موردعناصر گروهها نیز روند واحدی وجود ندارد

